

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/174/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200209
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514200209.5

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej E. K., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX V., občianka SR, právne zastúpená JUDr. Patrikom Podhorským, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpené JUDr. Patrikom Podhorským, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava v konaní o zaplatenie 5 423,46 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 16.1.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade sumy 5 423,46 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2012 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s. Tomášikova 48, Bratislava na žalobcu. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 4.4.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú uvedené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Po právnom rozbere týkajúcom sa posúdenia zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 ako absolútneho obchodu a nemožnosti aplikovať na takýto právny vzťah § 52 až 54 Občianskeho zákonníka ďalej žalobca uviedol, že pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia

2C/174/2014

-2-

predstavovala sumu 7 916,74 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6 790,74 eur, riadneho úroku vo výške 580,70 eur, úroku z omeškania vo výške 518,39 eur a ostatného príslušenstva vo výške 26,91 eur. Sumu 26,91 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 518,39 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 4 979,09 eur, ktorý mal byť splácaný v splátkach po 73,29 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje v tomto konaní splátka úveru splatné od 20.02.2011 do 20.03.2017 v počte 74 v celkovej výške 5 423,46 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2012 do 20.03.2017 sa stali splatnými dňa 06.08.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň si uplatnil aj zákonný úrok

z omeškania, a to zo splátok už splatných odo dňa ich splatnosti do 06.08.2012 a potom z celej dlžnej sumy od 06.08.2012 do zaplattenia.

Podaním doručeným súdu dňa 22.8.2014 žalobca špecifikoval jednotlivé nároky, uviedol, že žalovaná z vyčerpaného úveru 4 979,09 eur splatila sumu 1 360,07 eur, súdu popísal spôsob výpočtu istiny vo výške 6 790,74 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čerpanou sumou 4 979,09 eur plus poplatky s kapitalizáciou 233,68 eur, plus riadne úroky s kapitalizáciou v sume 2 829,35 eur mínus úhrada účtovaná na istinu 1 251,38 eur), ďalej popísal spôsob výpočtu riadnych úrokov v sume 580,70 eur. Pričom zdôraznil, že v konaní si uplatňuje splátky splatné od 20.02.2010 do 20.03.2017 v celkovom počte 74 a výške 5 423,46 eur.

Uznesením č.k. 2C/174/2014-191 zo dňa 8.4.2015 súd pripustil do konania vstup ako vedľajších účastníkov na strane žalovanej v 1./ rade Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, v 2./ rade VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava.

Podaním doručeným súdu dňa 2.6.2015 vedľajší účastník v 1. rade oznámil, že z konania vystupuje.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi doručil návrh spolu s prílohami.

Žalovaná v písomnom vyjadrení, ktoré doručila súdu dňa 19.5.2015 prostredníctvom právneho zástupcu v prvom rade poukázala na povahu právneho vzťahu na skutočnosť, že aj keď so žalobcom bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Obč. zák. a to aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou aktuálneho znenia § 52 ods. 2 Obč. zák. (rozhodnutie NS SR z 21.4.2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

V druhom rade vznesla námietku premlčania s poukazom na čl. 7 bod 7.6.1. VOP, na ustanovenia občianskeho zákonníka upravujúce objektívny začiatok plynutia premlčacej doby, za ktorý sa považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde.

V treťom rade poukázal na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, s poukazom na ustanovenie § 524 Obč. zák. a § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky. Právny zástupca žalovanej tvrdil, že žalobca si uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená, nakoľko nepredložil dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách, t.j. nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní, a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred

2C/174/2014

- 3 -

postúpením pohľadávky tretej osobe, pričom zdôraznil, že túto povinnosť nemožno nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávky.

V štvrtom rade poukázal na skutočnosť, že žalobca nemal oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, keďže nemá bankovú licenciu.

Jednotlivé tvrdenia právny zástupca žalovanej podložil rozhodnutiami súdov.

Podaním doručeným súdu dňa 16.6.2015 žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu doplnila svoje vyjadrenie zdôrazňujúc, že pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok, pričom ich splnenie žalobca nepreukázal, z tohto dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom neplatné v zmysle § 39 Obč. zák. Súčasne poukázal na skutočnosť, že nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca neuniesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Poukázal na to, že ak žalobca doložil Výzvu banky zo systému, bude potrebné preukázať, že túto výzvu aj skutočne banka zaslala žalovanej. Právny predchodca žalobcu môže vygenerovať zo systému výzvu, ktorú doloží v konaní. V tejto súvislosti je potrebné zaoberať sa aj tým, kedy bola výzva žalovanej doručená, a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90 dňovej lehoty po splatnosti záväzkov žalovanej.

Vedľajší účastník v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 28.10.2014 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnu pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Súdu predložil stanovisko Národnej banky Slovenska z 11.12.2013, ktoré sa týkalo obdobného prípadu postúpenia „živého úveru“. V tomto stanovisku sa uvádza, že zákon o bankách upravuje a pripúšťa možnosť banky postúpiť pohľadávku z úveru podľa § 92 ods. 8, ak je dlžník v omeškaní a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a to aj pri absolútnych obchodoch.

Vo vyjadrení vedľajší účastník v 1. rade poukázal na skutočnosť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenia § 524 a násl. Obč. zák., avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu Zmluvy o postúpení pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Vedľajší účastník v 1. Rade ďalej nespochybnil právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takýto postup banky je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

Vedľajší účastník poukázal aj na neprijateľnosť z dôvodu neurčitosti poplatku za uzatvorenie úveru v sume 3000,- Sk (99,58 eur), poukazujúc na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010.

Podaním doručeným súdu dňa 2.12.2014 vedľajší účastník v 1. rade poukázal na skutočnosť, že banka nemôže postúpiť „živý úver“, len pohľadávku z ukončeného úveru a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky. Žalobca nie je držiteľom bankového povolenia, je v rozpore so zákonom ak banka, ktorá poskytuje úver, tento postúpi na subjekt, 2C/174/2014

- 4 -

ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť pohľadávky. Subjekt, ktorý nie je oprávnený úvery poskytovať ich nemôže ani spravovať. Ďalej poukázal na ustanovenia § 53 ods. 4 písm. b) Obč. zák.

Podaním doručeným súdu dňa 13.3.2014 žalobca oznámil, že podľa vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014 na vykonávanie bankou zverených činností týkajúcich sa správy úveru poskytovateľ služieb nepotrebuje povolenie Národnej banky. Ďalej, že ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide), banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nespliatnú časť pohľadávky z úveru za podmienok, že klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru, alebo úrokov alebo ich časť, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na nezaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Žalobca zdôraznil, že má za to, že preukázal splnenie všetkých vyššie uvedených podmienok.

Pojednávania vytyčeného na deň 18.8.2015 sa žalobca, žalovaná a vedľajší účastník nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' žalobcu, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný a vedľajší účastník napriek riadne vykázanému predvolaniu na pojednávanie svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnili. Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka telefonicky oznámil, že na pojednávanie bude meškať z dôvodu dopravnej nehody, vec bola vyvolaná o 20 minút neskôr ako bolo pojednávanie nariadené, právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka do pojednávacej miestnosti nevstúpil, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovanej, vedľajšieho účastníka a právneho zástupcu žalobcu a žalovanej. (Právny zástupca žalovanej a vedľajšieho účastníka vstúpil do pojednávacej miestnosti v čase, keď bolo vyhlásené uznesenie o odročení pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku).

Právny zástupca žalobcu na pojednávaniach na podanej žalobe v celom rozsahu trval uviedol, že námietky vedľajšieho účastníka o nedostatku jeho aktívnej legitímácií sú absolútne bezpredmetné, pretože je možné postúpiť aj nezosplatnený úver, ak je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní, napriek výzve na plnenie.

Ďalej zdôraznil, že nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný, keďže si uplatňuje splátky splatné od 20.2.2011 do 20.3.2017. Zdôraznil, že bolo na jeho právnom predchodcovi či prístúpi ku kroku, ktorý mu umožňovali všeobecné zmluvné podmienky pre prípad neplateniu úveru, keďže ide o dispozitívny úkon.

Žalovaná na pojednávaní potvrdila uzatvorenie úverovej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, úver použila na rekonštrukciu rodinného domu svojich rodičov, ktorý mali úver aj splácať. Pripustila, že posledná splátka mohla byť zaplatená niekedy v roku 2008, ďalej uviedla, že úver nemá z čoho uhrádzať, keďže je na rodičovskom príspevku, stará sa o dve mal. detí vo veku 5 a 2 roky, je slobodná matka.

2C/174/2014

- 5 -

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom predložených listinných dôkazov a to zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.4.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2012, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.07.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2011 a prílohou, pokusom o zmier z 2.12.2013, platobnou históriou, výpismi z úverového účtu, správou Slovenskej sporiteľne z 15.8.2014, správou Národnej banky Slovenska z 11.12.2013 a zo dňa 24.7.2014, výzvou k úhrade zo dňa 23.02.2009 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalovaná uzavrela so Slovenskou sporiteľnou, a.s. dňa 04.04.2007 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebný úver vo výške 150 000,-Sk, t.j. 4 979,09 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať splátkami vo výške 2 208,-Sk mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá na 11,75 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 3 000,-Sk, poplatok za správu úveru vo výške 60,-Sk mesačne, splatnosť prvej splátky dňa 20.05.2007 a poslednej splátky dňa 20.03.2017, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 13,67 %.

Z platobnej histórie (čl. 59-99 spisu) vyplýva, že žalovaná úver riadne a včas nesplácala, uhradila spolu sumu 541,49 eur, pričom poslednú splátku zaplatila dňa 20.11.2008 vo výške 2 105,30 Sk.

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 23.02.2009 (čl. 158 spisu) vyzvala žalovanú k úhrade pohľadávky vzniknutej z úverovej zmluvy, s ktorou k 31.1.2009 bola v omeškaní v sume 278,64 eur najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. Dôkaz o doručení tejto výzvy súdu doložený nebol, žalobca ani jeho právny predchodca ním nedisponujú.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2012 bola pohľadávka uplatnená v tomto konaní postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. na žalobcu.

Listom zo dňa 18.7.2012 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu v celkovej výške 7 916,74 eur.

Listom zo dňa 18.,7.2012 žalobca vyzval žalovanú k úhrade celkovej sumy 8 101,90 eur do 28.07.2012, súčasne mu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 18.07.2012.

Podľa mailovej správy (čl. 62) právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky nevyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

Žalobca si v konaní uplatňuje sumu 5 423,46 eur, ktorá predstavuje 74 splátok po 73,29 eur, splatných od 20.02.2011 do 20.03.2017.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej Obch. zák.), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Obč. zák. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (k 28.6.2012) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke

alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa čl. 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta ak klient je v omeškaní so splatením jednej splátky istina alebo úrokov, ktorá trvá viac ako 10 dní, bank je oprávnená : písm. a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, písm. b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť.

Podľa § 153 ods 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia

Právne posúdenie vecí:

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že žalovaná v danom prípade pri podpise zmluvy vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol žalovaný podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 Obč. zák. obsahoval § 52 ods. 1 Obč. zák. iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú

2C/174/2014

- 8 -

vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Žalovaná a vedľajší účastník na jej strane vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobu a námietku premlčania, ktorých dôvodnosťou sa súd ďalej zaoberal.

Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok NS SR sp. Zn. 2Cdo 205/2009). Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu.

Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravené v § 524 Obč. zák. a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými.

Súd zdôrazňuje, že predmetom konania je záväzkový vzťah, ktorého predmetom je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosť bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so

2C/174/2014

- 9 -

splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsah vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči o banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúce písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (viď rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 6Co/119/2013, 3Co/140/2015). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že dňa 28.6.2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 4.4.2007. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. úver zo zmluvy o splátkovom úvere nezosplátnila. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej iba oznámené listom zo dňa 18.7.2012.

Súd má za to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. mohla žalobcovi postúpiť v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok iba splátky dovtedy splatné (t.j. do 20.5.2012) za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Súd má za to, že žalobca nepreukázal, aby Slovenská sporiteľňa, a.s. odoslala resp. doručila žalovanej písomnú výzvu na splnenie dlhu, s ktorým bola v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o tzv. faktický úkon, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky banky. Za dôkaz splnenia tejto povinnosti nemožno považovať

doloženú súdu výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 23.2.2009. Tu sa súd v plnej miere stotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalovanej, že doloženie vygenerovanej výzvy nepreukazuje ešte jej odoslanie, resp. doručenie žalovanej. Sám žalobca pred súdom uvádzal, že dôkazom o jej odoslaní a doručení žalovanej nedisponuje.

Taktiež za takýto dôkaz nemožno považovať ani jednostranné vyhlásenie postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. obsiahnuté v čl. IV. ods. 4.2. písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona. Okrem toho z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (vzhľadom na výšku postúpene pohľadávky) sa javí, že predmetom postúpenia bola celá pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere, nielen dospelé (splatné) splátky do postúpenia pohľadávky, s ktorými bola žalovaná v omeškaní dlhšie ako 90 dní.

2C/174/2014

- 10 -

Zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom splnenie jednej podmienky (zaslanie písomnej výzvy žalovanej) súd nemal preukázané, preto dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., resp. neplatné časti v zmysle § 41 Obč. zák. pokiaľ ide o postúpenie tých splátok úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné a s ktorými žalovaná nebola dlhšie ako 90 dní v omeškaní (splátky splatné v období od 20.2.2011 do 20.3.2017, ktorých sa žalobca domáha.

Vzhľadom na uvedené, pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu súd žalobu zamietol.

Keďže žalobca nedisponuje aktívnou legitimáciou, súd sa ďalej nezaoberal námietkou premlčania.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).